

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Для забезпечення та управління діловою активністю підприємства необхідна інформаційна база. Тільки наявність максимально точної і достовірної інформації дає можливість приймати рішення щодо підвищення ділової активності підприємства. При цьому необхідно поєднання зовнішніх і внутрішніх інформаційних потоків, акумульованих в бухгалтерському обліку і фінансовій звітності. Фінансова звітність – важливе джерело інформації для зовнішніх аналітиків, формування якої здійснюється, виходячи із загальних правил ведення обліку. Щоб своєчасно оцінити рівень ділової активності підприємства доцільно, на нашу думку його аналізувати на основі:

- достовірної інформації в бухгалтерській звітності;
- методики аналізу потенціалу підприємства, яка передбачає виявлення неефективних активів і нереальних доходів;
- методики аналізу доходів та витрат, оцінки рівня прибутковості;
- показників «чисті активи» і «рівень якості чистих активів»;
- методик аналізу (системи збалансованих показників) по виявленню неефективних активів і пасивів з метою пошуку та обґрунтування резервів їх відновлення - вибору варіантних рішень з управління діловою активністю).

Для формування достовірної обліково-аналітичної інформації при управлінні діловою активністю підприємства необхідно перевірити, чи дотриманий принцип достовірності при формуванні показників в бухгалтерській (фінансовій) звітності. В рамках оцінки ділової активності рекомендується розрахувати систему показників. За допомогою системи показників проводиться аналіз доходів, витрат, які формують фінансовий результат діяльності підприємства. Для оцінки рівня ділової активності пропонується 2-рівнева система збалансованих показників, при формуванні яких враховувалася можливість їх розрахунку за даними бухгалтерської (фінансової) звітності.

Система показників першого рівня повинна відображати величину власних оборотних коштів, ефективність їх використання через показники оборотності і рентабельності, рівень їх використання у виробничій діяльності, здатності підтримувати операційну діяльність в разі перепрофілювання виробництва. Система показників другого рівня (приватних показників) повинна багатогранно і всебічно характеризувати ділову активність організації, рентабельність і рівень їх використання.

Управлінське рішення за результатами аналізу має бути сформульовано з урахуванням якісних відмінностей. Наприклад, рішення з придбання активів може ґрунтуватися на різних джерелах фінансування. В рамках оперативних рішень можуть бути зроблені кроки щодо перегляду оптимального рівня запасів, придбання або використання запасів, вирішення поточних виробничих завдань, прискоренню оборотності активів, збільшення маржі, розробці різних схем погашення дебіторської заборгованості, використання нетрадиційних форм розрахунків з покупцями і т.д. До тактичних управлінських рішень можна віднести зміну політики розрахунків з дебіторами і кредиторами, придбання і використання необоротних активів, короткострокових фінансових вкладень і ін.

Стратегічні рішення спрямовані на довгострокові капітальні та фінансові вкладення, наукові розробки і т.д. Таким чином, постійний розвиток бізнесу породжує вдосконалення підходів до пошуку додаткових джерел прибутку, що навіть зумовлено пропозицію використання системи обліково-аналітичного забезпечення управління діловою активністю підприємства.